

Herefter skal, naar Aaret 1898 tages som Udgangspunkt, Nedgangen for Københavns Vedkommende andrage ca. 40,000 Kr., for Odenses Vedkommende ca. 12,000 Kr., for Nakskovs Vedkommende ca. 1,500 Kr., for Aarhus Vedkommende ca. 3,500 Kr., for Horsens Vedkommende ca. 5,800 Kr. og for Ribes Vedkommende ca. 350 Kr., førend der kan blive Spørgsmaal om Erstatning.

Idet Kommissionen finder det mindre sandsynligt, at Nedgangen i Slagte- og Kontrolafgiften virkelig skulde blive saa afgjort, at der efter de anførte Tal vilde kunne blive Tale om Udredelsen af i al Fald betydelige Erstatninger af Statskassen, skal man derhos henvise til, at Staten altid til en vis Grad vil have det i sin Magt at begrænse eventuelle Udgifter af denne Art ved i det hele at vise stor Varsomhed med Hensyn til at meddele Statsanerkendelse til Slagterier, der i Følge deres Beliggenhed kunne komme til at træde i Konkurrence med kommunale Slagtehuse.

Bestemmelsen i § 13 sidste Punktum har særlig taget Sigte paa den i Odense og Slagelse bestaaende Slagtehus-Ordning; de samme Betragtninger, der føre til at indrømme Kommuner Erstatning for de Tab, der ville opstaa ved Loven, gøre sig selvfølgelig gældende med lige Styrke, naar Tabet — som i de paagældende Tilfælde forudsat — vil ramme et privat Selskab.

Til § 14.

Naar henses til den Ulempe, der for Beboerne ved Landgrænsen vilde være forbundet med i mange Tilfælde

maaske at skulle være henviste til Køb af Kød paa fjærnere liggende Steder, medens det muligvis med ringe Ulejlighed vilde kunne erholdes paa den anden Side af Grænsen, forekommer der Kommissionen at være al mulig Grund til i denne Henseende at lette Grænsesamkvemmet. Nogen Betænkelighed skønnes ej heller at knytte sig hertil; naar Fritagelsen for Lovens Kontrolbestemmelser indskrænkes til det til Brug i de paagældendes Husholdninger bestemte Kød, synes der i al Fald ikke fra Eksport-hensynets Side at kunne rejses afgørende Indvendinger.

Til § 15.

Efter den i de indledende Bemærkninger givne Udvikling med Hensyn til de Betingelser; hvorunder Eksport bør kunne foregaa, synes det en Selvfølge, at den nu bestaaende, lidet betryggende Ordning, hvorefter det uden Hensyn til Slagtningstedets Indretning o. lign. staaar enhver frit for at eksportere, naar der kun erhverves en autoriseret Dyrlæges Attestation af, at Kødets hidrører fra „sundt Dyr“, bør bortfalde.

Til § 16.

Da det maa anses for ønskeligt, at de i Loven optagne Bestemmelser efter faa Aars Forløb gøres til Genstand for Revision, naar Erfaring om Lovens Virkemaade foreligger, har man fundet det rettest, at Forslag herom fremsættes for Rigsdagen f. Eks. inden 5 Aar fra Lovens Ikrafttræden.

Det ovenfor Sp. 3389 nævnte Mindretal skal med Hensyn til sin Stilling til Sagen bemærke følgende:

Mindretallet, som bestaar af Byernes samtlige Repræsentanter i Kommissionen, er med Betænkelighed gaaet med til at indføre en Statskontrol, hvor-